

gumenteret for, at de hver skal have et center. Samtidig har de ikke nogen reservation over for, at der er en bæredygtighed i forbindelse med det center, som vi synes meget positivt er placeret i Tønder. Den type af overvejelser bliver vi nødt til at have åbent frem i udvalget og også have ministerens kommentar til.

Det andet spørgsmål er, om der er en fornuftig arbejdsdeling mellem den kommunale borgerservice og den nye skatteforvaltning. Noget tyder på, at mange vil gå helt forgæves til kommunen. De kan nok få information, men de kan faktisk ikke få ordnet noget. I realiteten har man fået en hoveddør, men man har fået så mange lokale bidøre, at folk i realiteten stadig væk bliver dybt forvirrede over, hvem der har ansvaret.

Det tredje spørgsmål, som er meget stort, men som vi indledningsvis vil stille meget bredt, er, om klageadgangen er hensigtsmæssig. Når vi stiller det som et spørgsmål, er det, fordi vi ikke helt kan gennemskue, om lovgivningen alene er en strukturlovgivning, eller om den også forholder sig indholdsmæssigt til den måde, som tingene fungerer på, eller om der i strukturen er en påvirkning af det indholdsmæssige og hermed også af klageadgangen, som gør, at vi får en forringet retssikkerhed for den enkelte.

Det fjerde spørgsmål er, hvorvidt der er styr på overgangen for medarbejderne, hvorvidt der er styr på fremtiden for medarbejderne. F.eks. foreslås der et udligningstillæg for de kommunalt ansatte, som måtte have en højere løn end statsansatte, men det foreslås også, at man modregner eventuelle fremtidige lønstigninger i dette tillæg. Det synes vi er en speciel ordning, og vi kan heller ikke se det helt vise i den i forhold til, at man må forvente, at der vil blive krævet ganske meget af medarbejderne i omlægningsfasen.

Dermed også sagt, at det er vigtigt også at kunne bruge lønnen som et motiverende instrument i den sammenhæng. Det vil vi meget gerne drøfte, naturligvis ikke som overenskomstpart, det er vi ikke, men i forhold til det helt principielle, nemlig hvilke retningslinjer der er. Når det er afgørende, er det jo, fordi det er mange mennesker, det handler om, og dermed er det også en stor økonomi, der er sat i spil.

Det er også økonomien, der set med vores øjne er det sidste åbne spørgsmål, for spørgsmålet er, på hvilken måde de 120 mio. kr., som man forventer at kunne drive organisationen for i fremtiden, skal hives hjem, også når man ser det

i lyset af de engangsudgifter på ca. 270 mio. kr., der skal afholdes alene for at gennemføre strukturrendringerne.

Vi lægger meget vægt på den udvalgsbehandling, som kommer. Som Socialdemokratiet formulerede det, så trækker vi gerne i arbejdstøjet, men vi gør det ud fra den formodning og den forventning, at der fra ministerens side vil være en åbenhed over for at realisere nogle af de positive ting, der er sagt af os tidligere, og som også skinner igennem Strukturkommissionens betænkning. Det er vi ikke sikre på vil ske ved det foreliggende lovforslag, og derfor ser vi frem til udvalgsbehandlingen, også som en test på den kommende diskussion af strukturreformens øvrige reformdele.

Formanden:

Tak til fru Margrethe Vestager. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Som det jo tydeligt er fremgået af debatten, er det det første forslag som led i strukturreformen, vi diskuterer i dag.

Jeg synes, det har været lidt rystende at kunne læse i det seneste nummer af DJØF-bladet og også i medierne i går og i dag, at strukturreformen har krævet sine første ofre, at embedsmænd i ministerierne er så hårdt spændt for med at skulle gennemføre hele det her lovarbejde så hurtigt, at folk er begyndt at blive sygemeldt af stress. Det lover ikke godt for, hvad denne her strukturreform kommer til at betyde for den offentlige sektor.

Det har selvfølgelig først og fremmest betydning for de ansatte, der bliver ramt, men i høj grad også betydning for kvaliteten af det arbejde, der kan leveres af de offentligt ansatte. Når man ikke sætter nogen ekstra ressourcer af overhovedet til det største lovarbejde nogen sinde i danmarkshistorien til at gennemføre en total omvæltning af det danske samfund, så bliver kvaliteten jo derefter, så risikerer man jo også, at der kommer en række fejl, at der er en række områder, der ikke er ordentligt gennemarbejdet.

Jeg synes, at regeringen burde tage sig lidt tid til at tænke over, om den ikke skal afsætte de ekstra ressourcer, der kræves både i ministerierne og også ude i det kommunale og regionale led, som jo også skal bruge mange ekstra ressourcer på den totale omvæltning, som regeringen har sat i gang.